

Győri Ítéltábla

Az ügy száma: Pf.II.20.161/2023/7.

A felperes: Felperes1

(Cím2)

A felperes képviselője: Kovács Ügyvédi Iroda

(cím3;

ügyintéző: dr. Papp Csaba László ügyvéd)

Az alperes: Alperes1

(cím1)

Az alperes képviselője: Martók Ügyvédi Iroda

(cím5.;

ügyintéző: dr. Martók Barbara ügyvéd)

A per tárgya: személyiségi jogsértésből származó igény

Az elsőfokú bíróság neve és fellebbezéssel támadott határozatának száma:

Székesfehérvári Törvényszék

9.P.20.039/2023/11.

A fellebbezést előterjesztő fél és a fellebbezés sorszáma:

alperes, 12. sorszám

Í t é l e t

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg az államnak 140.000,- (száznegyvenezer) Ft feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket, valamint tizenöt napon belül a felperesnek 19.050,- (tizenkilencezer-ötven) Ft másodfokú perköltséget.

Tájékoztatja az ítéltábla az alperest, hogy az állam javára fizetendő eljárási illetéket a fizetésre kötelezett fél az adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlájára a jelen ítélet jogerőre emelkedésétől számított hatvan napon belül köteles megfizetni.

Az illeték megfizetése során az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát közleményként fel kell tüntetni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság által megállapított, s a fellebbezés elbírálása során is irányadó tényállás szerint az alperes a cég1 Kft. elleni felszámolási eljárásban felszámolóként kijelölt cég2 Kft. felszámolóbiztos. Az alperes 2018. március 28-án asszisztensével, személy1el, valamint egy lakatossal és két biztonsági emberrel megjelent az adós tulajdonát képező cím6 cím alatti épületgépészeti áruháznál. Érkezésekor az alperes úgy tudta, az ingatlant nem használják. Miután kiderült, az ingatlanban áruház működik, az alperes belépett az eladótérbe, ahol néhány vásárlón kívül a bérlő képviseleti jogosultsággal nem rendelkező alkalmazottai, személy2 személy3 és személy4 tartózkodtak. Az alkalmazottak közöttük az alperessel, hogy az ingatlant cég3 Kft. bérlő. Később megérkezett a bérlő képviseleti jogosultsággal nem rendelkező személy5 tanácsadó is, aki ugyanezt az információt erősítette meg. Az alkalmazottak a bérleti szerződést nem tudták bemutatni. személy5 többször is egyeztetett a bérlő ügyvezetőjével valamint a bérlő jogi képviselőjével, a felperessel. A tárgyaláskor az alperes emelt hangon, agresszíven kommunikált, ennek során nevének említése nélkül, de egyértelműen beazonosíthatóan a felperesre a következő kijelentéseket tette: „Menjen a picsába!”, „Idióta ügyvéd”, „Bassza meg a kutyáját!”.

[2] Az esetet követően, miután az alperes az áruházat elhagyta, a jelenlévő személy2 személy3, személy5 és személy4 a történetekről jegyzőkönyvet vettek fel. A jegyzőkönyv készítésének pontos időpontja ma már nem határozható meg, illetve az sem deríthető fel, azt ki készítette el. A jegyzőkönyv szerint az alperes részéről a következők hangzottak el: „Kapják össze magukat!”, „Szóljanak az ügyvédnek, hogy pörögjön fel!”, „Bassza meg (az ügyvéd) a kutyáját!”, „Rendőrt hívok magukra!”, „Takarodjanak a picsába innen!”, „Menjen a picsába az idióta ügyvéd a kutyájával!” .

[3] Az alperessel szemben garázdaság szabálysértése miatt a Rendőrkapitányság I. en eljárás indult, melynek során a feleket szembesítették. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2019. szeptember 17-én kelt 6.Sze.6655/2019/7. számú végzésével a garázdaság szabálysértés miatt az alperes ellen indult eljárást megszüntette, mert az eljárás adatai alapján az nem volt kétséget kizáróan megállapítható, hogy az alperes a terhére rótt szabálysértést elkövette.

[4] A becsületsértés vétsége miatt az alperes ellen indult büntetőeljárásban a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2021. április 8-án kelt 28.B.21285/2020/2. számú végzésével az eljárást bűncselekmény hiányában megszüntette.

[5] A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette becsülethez fűződő személyiségi jogát, amikor 2018. március 28-án több személy előtt az alábbi kijelentéseket tette: „Szóljanak az ügyvédnek, hogy pörögjön fel!”, „Bassza meg (az ügyvéd) a kutyáját!”, „Menjen a picsába az idióta ügyvéd a kutyájával!” Kérte, a törvényszék kötelezze az alperest bocsánatkérő levél útján elégtétel adására, továbbá 550.000 forint sérelemdíj megfizetésére.. Keresetét a 2013. évi V. törvény (Ptk.) 2:42. § (1) és (2) bekezdésére, 2:45. § (1) bekezdésére, 2:51. § (1) bekezdésére és 2:52. § (1) és (3) bekezdésére alapította. Arra hivatkozott, hogy a Fővárosi Ítéltábla Polgári Kollégiumának 1/2013. (IV.17.) számú kollégiumi véleményéből következően a jogsértés ténye önmagában megalapozottá teszi a sérelemdíj iránti igényét. Utalt arra, az alperes felszámolóbiztosként eljárva a felperes által képviselt gazdasági társasággal jogviszonyban álló több személy jelenlétében, folyamatosan, hangosan fogalmazta meg a becsületet és az emberi méltóságot sértő trágár kifejezéseket. Az alperes közlései mind személyét, mind tevékenységét illetően a jelenlévő személyek megítélése alapján alapján is becsületsértőek voltak. Állította, hogy az okirati bizonyítékként figyelembe venni kért, a Székesfehérvári Törvényszék előtt 26.P.20.219/2021. számon folyamatban volt perben hozott jogerős ítéletre tekintettel a jelen eljárásban az érdemben nem vitatható, a kereseti kérelem alapjául szolgáló közlések elhangzottak.

[6] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Vitatta, hogy a kereseti kérelem alapjául szolgáló kifejezések elhangzottak volna. A vele szemben garázdaság szabálysértése miatt indult szabálysértési, valamint becsületsértés vétsége miatt indult magánvádas büntetőeljárásban egyaránt nem állapították meg, hogy a sérelmezett kifejezéseket használta. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 28.B.21.285/2020/2. számú végzése pedig azt is tartalmazza, hogy e kifejezések csupán indulati szófordulatok, általános értékítéletet tartalmaznak konkrétum nélkül. Ha megállapítható is lenne, hogy a sérelmezett kifejezéseket tette, azok a felperes becsületének megsértésére nem alkalmasak, mert nem vonhatók a vélemény, bírálat, értékítélet körébe, azok nem a felperes sértésére irányultak, kifejezőmódjukban nem voltak aránytalanul bántóak, megalázóak, vagy lekicsinylőek. Álláspontja szerint nem valószínű, hogy azok a kijelentések, amelyekkel az elkövető indulatainak durva, nyers formában ad kifejezést, de inkább a káromkodás, szitkozódás fogalma alá vonhatók. A hivatkozott szitkozódó, általános értékítéletet tartalmazó kijelentések konkrét személyre, rá vonatkozó eseményre, cselekményre nem utaltak. Jelenleg a „picsába”, „idióta” kifejezések olyannyira elterjedtek, mindennaposan használtak, hogy azok nem minősülnek aránytalanul bántónak, megalázónak, vagy lekicsinylőnek. Különösen nem tekinthetők annak az adott szituációban, amikor az alperes egy jelentős vagyonért

felelősséget vállaló felszámoló képviselőjében szembesült a jelenlévők passzív magatartásával: a jelenlévő alkalmazottak a birtoklás jogcímét nem tudták igazolni, nem rendelkeztek bérleti szerződéssel, nem tudták megmondani, ki az adós jogi képviselője a helyszínen nem volt az adós képviselőjére jogosult személy. Abban az esetben is, ha megállapítható volna a leírt kifejezések megtétele és azok becsületsértő jellege, kérte a bocsánatkérő levél megküldésére és a sérelemdíj megfizetésére irányuló kereset elutasítását. Hangsúlyozta, a jogsértés jogkövetkezményének alkalmazhatósága tekintetében értékelni kell a jogsértés súlyát az adott szituációban, továbbá, hogy az nem ismétlődött meg, azóta jelentős idő telt el, valamint számításba kell venni a felróhatóság mértékét, valamint a jogsértést elszenvedett fél korát, tapasztalatait, egyéni sérelemtűrő képességét. Arra hivatkozott, hogy a más hatóság által lefolytatott eljárásban hozott döntések a 2016. CXXX. törvény (Pp.) 263. § (2) bekezdése alapján nem kötik a bíróságot.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes megsértette a felperes becsületét, amikor 2018. március 28. napján a cég3 Kft. című szám alatti áruházban több személy előtt az alábbi kijelentéseket tette: „Menjen a picsába!”, „Idióta ügyvéd”, és a „Bassza meg a kutyáját!” Kötelezte az alperest, hogy bocsánatkérő magánlevél útján adjon elégtételt a felperesnek és fizessen meg részére 550.000,- Ft sérelemdíjat, valamint 228.600,- Ft perköltséget.

[8] Ítéletének indokolásában kifejtette, hogy a Székesfehérvári Törvényszék 26.P.20.219/2021/12. számú ítéletéhez kötődő anyagi jogerő folytán a jelen perben már nem tehető vitássá, hogy a sérelmezett kifejezések az alperes részéről elhangoztak. A jelen eljárás anyagává tett, a jóhírnév megsértésének megállapítására irányuló perben beszerzett személyes tanúvallomása alapján a sérelmezett kifejezések egyértelműen a felperes személyére vonatkoztak, amivel az a jelenlévő alkalmazottak is tisztában voltak. Az alperes helyszíni nyilatkozatai alapján nem volt kétséges, tudja, a felperes a társaság jogi képviselője, ugyanis korábban már találkoztak; az alperes a per tárgyát képező sértő kifejezéseket egyértelműen a felperes személyére tette.

[9] A törvényszék nem találta alaposnak azt az alperesi kifejezést, hogy a sérelmezett közlések csupán indulati, szitkozódó jellegűek voltak, mert azok valójában az alperesnek a felperessel szemben alkotott értékítéletét tartalmazták. A kialakult bírói gyakorlat alapján a más személyét minősítő értékítéletek folytán a becsület megsértése akkor következik be, ha a kifejezésre juttatott értékítélet nem felel meg az ítéletalkotás közmegegyezés által elfogadott törvényeinek, logikai szabályainak. Ha a véleményt alkotó az ítéletalkotás említett szabályait megsérti, az általa megfogalmazott értékelés torz, következtelen, túlzó, indokolatlanul bántó, lealacsonyító, becsmérő, vádaskodó, és a közmegítélés szerint alkalmas a sértett társadalmi megítélésének hátrányos befolyásolására. A negatív értékítélet, a bírálat jogellenessé, becsületsértővé csupán akkor válik, ha a bíráló túllépi a szabad véleménynyilvánítás határait, amit a rendeltetésszerű joggyakorlás és a jóhiszeműség, tisztesség elvében foglalt követelmények képeznek. Ezeknek az elvárásoknak nem felel meg az olyan értékítélet, amely önkényes, lealázó, ok nélkül becsmérő. Az alperes egyértelműen túllépte a szabad véleménynyilvánítás korlátait, amikor indokolatlanul bántó, lealacsonyító, becsmérő, a társadalmi megítélés hátrányos befolyásolására alkalmas kifejezéseket használt a felperessel szemben.

[10] A törvényszék a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontja alapján állapította meg, hogy az alperes megsértette a felperes becsületét, s a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének c) pontjára hivatkozással kötelezte őt megfelelő elégtétel adására, úgy, hogy írjon bocsánatkérő levelet a felperes részére az ítélet jogerőre emelkedésétől számított tizenöt napon belül. Mivel a felperest ért jogsérelem becsületét sértette, részére sérelemdíj is jár, melynek összegét az elszenvedett nemvagyoni sérelmek nagyságával arányban állóan, a kereseti kérelemnek megfelelően 550.000 forintban határozta meg. A sérelemdíj mértéke szempontjából értékelte, hogy súlyos jogsértés történt, mivel az alperes hivatalosan eljáró felszámolóbiztosként használta az e tisztségéhez méltatlan kifejezéseket az ügyvédként tevékenykedő felperes által képviselt gazdasági társaság több alkalmazottja előtt, illetve e kifejezések használatával jelentősen eltávolodott a társadalmilag általános elfogadott magatartási normáktól.

[11] Az ítélet ellen az alperes fellebbezett; elsődlegesen annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását, másodlagosan az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, harmadlagosan az ítélet részbeni megváltoztatását: az elégtétel adására és a sérelemdíj fizetésére kötelező rendelkezések mellőzését, utóbbi hiányában a sérelemdíj mérséklését kérte.

[12] Elsődleges fellebbezésével kapcsolatban a Kúria 6/2022. JEH (Jpe.III.60.027/2022/15.) határozatára hivatkozva kifejtette: az anyagi jogerő együttes feltételei a fél-, a tény- és a jogazonosság, s bármelyikük hiánya kizárja annak megállapítását. A jogegységi határozat értelmében a Pp. is megkülönbözteti egymástól a jogviszonyt és az abból eredő keresetet; a keresetnek – a háromtagú pertárgyfogalomnak megfelelően – tartalmaznia kell az alanyi jogot, az ebből eredő követelésre vonatkozó kereseti kérelmet, továbbá a jogot és a kereseti kérelmet megalapozó konkrét tényeket. Az adott esetben az előzményi perben hozott ítélethez kötődő anyagi jogerő pozitív joghatásáról nem lehet beszélni, ugyanis a fél-, a tény- és a jogazonosság nem áll fenn. A törvényszék tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a tényállás megállapításakor a korábbi ítélethez fűződő részleges alanyi jogerőhatás fűződik. Ez a lényeges eljárási szabálysértés kihatott az ügy érdemére, annak orvoslása a másodfokú eljárásban nem lehetséges, továbbá nem is célszerű.

[13] Másodlagos fellebbezési kérelmét a felperes aktív perbeli legitimációjának hiányára alapította. Fenntartotta, hogy a jóhírnév megsértésének megállapítása tárgyában folyamatban volt perben meghallgatott tanúk vallomásai nem támasztják alá azt, hogy a perbeli kifejezések a felperes személyével lennének összefüggésbe hozhatók: sem a felperes neve, de még „női mivolta” utalás sem hangzott el. Az ezzel ellentétes elsőbírói megállapítás iratellenes. Mindezen túlmenően a sérelmezett kifejezések nem lépték túl a szabad véleménynyilvánítás korlátait, azok nem a felperes sértésére irányultak, használatuk az adott helyzetben indokolt volt, nem tekinthetők aránytalanul bántónak, lekicsinylőnek vagy megalázónak. A következetes ítélkezési gyakorlat alapján becsületsértést sem valószínűsítenek meg azok a kijelentések, amelyekkel az elkövető indulatainak durva, nyers formában ad kifejezést, s azok inkább a szitkozódás, de legfőképp a szidalmazás fogalma alá vonhatók.

[14] Harmadlagos fellebbezési kérelmével kapcsolatban arra hivatkozott, a jogsértés jogkövetkezményeinek alkalmazása során a törvényszék nem értékelte, hogy felszámolóbiztos felelőssége van a jelentős felszámolási vagyon megóvása tekintetében, a jogsértés nem ismétlődött meg, azóta több mint öt és fél év telt el. Nem volt figyelemmel a felróhatóság mértékére, a felperes korára, tapasztalatára, egyéni sérelemtűrő képességére sem.

[15] A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

[16] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást azzal egészíti ki, hogy a felperes a jelen perben is sérelmezett alperesi kifejezésekre alapítottan jóhírnév megsértésének megállapítása iránt indított pert. A Székesfehérvári Törvényszéken 26.P.20.219/2021/12. számú, a kereseti kérelmet elutasító ítéletét a Győri Ítéltábla Pf.IV.20.083/2022/4. számú ítéletével a per főtárgya tekintetében helybenhagyta (előzményi per). A másodfokú határozat indokolása szerint a jelen per alperese alaptalanul kérte az elsőfokú ítélet indokolásának megváltoztatását úgy, hogy az ítéltábla állapítsa meg: a sérelmezett kijelentések nem hangzottak el.

[17] Az így kiegészített tényállás alapján az elsőfokú bíróság ítélete az érdemi felülbírálatra alkalmas. A Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül elbírált fellebbezés nem alapos.

[18] Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy az alperes megsértette a felperes becsülethez fűződő személyiségi jogát, valamint helyesen kötelezte az alperest megfelelő elégtétel adására bocsánatkérő magánlevél formájában, s kötelezte őt 550.000,- Ft sérelemdíj megfizetésére.

[19] A másodfokú bíróság álláspontja szerint az alperes fellebbezésében megjelölt okból, a Pp. 381. §-a alapján a törvényszék ítéletének hatályon kívül helyezésére, és az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítására nincs mód.

[20] Az előzményi perben hozott első-és másodfokú ítélet indokolása szerint a jelen perben is sérelmezett kifejezések elhangzottak az alperes részéről. Az alperesnek az előzményi perben előterjesztett fellebbezésére tekintettel az ítéltábla okszerűnek találta az elsőfokú bíróságnak a bizonyítékok mérlegelésével kapcsolatos tevékenységét.

[21] Az alperes arra helytállóan hivatkozott, az előzményi perben hozott ítélet jogazonosság hiányában nem tekinthető a jelen perben a Pp. 360. § (1) bekezdése szerinti ítélt dolognak. Az elsőfokú eljárás során az vitatott volt, hogy az alperes részéről elhangzottak-e a trágár kifejezések. A felperes keresetlevelében az előzményi perben hozott jogerős ítéletre okirati bizonyítékként hivatkozott. Az alperes nem volt elzárva attól, hogy ellenbizonyítással éljen, ilyen tartalmú bizonyítási indítványt azonban nem terjesztett elő. Miután a felek által ismert volt a bizonyításra szoruló tény, nem volt vita abban, hogy azt a felperesnek kell bizonyítania – e kötelezettségének a felperes eleget is tett – a Pp. 237.§ (2) bekezdése alapján sem az első- sem a másodfokú bíróságnak nem volt anyagi pervezetési kötelezettsége e körben. Mindezekre tekintettel az elsőfokú ítélet indokolását annyiban szükséges módosítani, hogy az előzményi perben hozott ítélet a jelen eljárásban nem jelent ítélt dolgot, de az ott előterjesztett és érdemben elbírált alperesi fellebbezésre valamint a jelen perben az alperesi ellenbizonyítás hiányára figyelemmel a felperes megalapozottan hivatkozott arra, a kereseti kérelem alapjául szolgáló trágár kifejezések elhangzottak az alperes részéről. Ugyanakkor az előzményi per ítélt dologként történt téves minősítése nem jelent olyan, a másodfokú

eljárásban orvosolhatatlan jogsértést, amely a támadott ítélet hatályon kívül helyezését alapozná meg a Pp. 381. § szerint.

[22] A másodfokú bíróság egyetért a törvényszékkal abban, hogy a sérelmezett kifejezések egyértelműen a felperesre vonatkoztak, amivel az alperes és a jelenlévők egyaránt tisztában voltak. Nem volt vitás, a felek a megelőző napon találkoztak, s az alperes úgy tudta, a felperes az üzlethelyiséget birtokában tartó társaság jogi képviselője. Az előzményi perben beszerzett tanúvallomások közül tanú1 vallomása ugyan inkoherens annyiban, hogy előbb kérdésre azt adta elő, az alperes emelt hangon beszélt a jogi képviselőről, majd úgy nyilatkozott nem tudja, a trágárságot konkrétan kinek címezte, azonban közvetlenül az eseményeket követően aláírta azt a jegyzőkönyvet, amelyből kitűnik, hogy az alperes kijelentéseit a tanú is a felperesre értette. személy5, személy4 tanúvallomásából, valamint az előzményi perben csatolt és a jelen eljárás anyagává tett, az adós bérlőjének alkalmazottai által készített jegyzőkönyvből is az következik: a jelenlévők számára egyértelmű volt, az alperes trágárságának címzettje a felperes.

[23] Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a sérelmezett kifejezésekkel az alperes átlépte a szabad véleménynyilvánítás határait. Nem élvezi ugyanis a szabad véleménynyilvánítás védelmét a más személyt ok nélkül megalázó, becsmérítő, a becsületet és az emberi méltóságot sértő értékítélet (Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.20.100/2000. – megjelent: BH2002. 352., Pécsi Ítéltábla Pf.I.20.012/2012/4. ítélete – megjelent: BDT2012. 2740.).

[24] Az adott esetben – teljes szövegkörnyezetében vizsgálva - a felperesre vonatkozóan tett, és sérelmezett kifejezések a társadalmi közfelfogás szerint is vitathatatlanul lealacsonyító tartalommal bírnak, sértik az emberi méltóságot a női szeméremtestet durva, sértő módon történő megjelenítésével, az elmebeli állapotot megkérdőjelezésével és az állattal azonos szintre helyezés révén is (Kúria Pfv.IV.20.822/2015/7. számú ítélete). Ebből következően az elsőfokú bíróság a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének a) pontjára utalással helytállóan állapította meg, hogy a megtett kifejezések a felperes becsületét sértették.

[25] Az alperes alaptalanul sérelmezte, hogy őt a törvényszék a Ptk. 2:51. § (1) bekezdésének c) pontja alapján megfelelő elégtétel adására kötelezte azzal, hogy írjon a felperesnek bocsánatkérő levelet. A személyiségvédelem keretében érvényesíthető szankciók rendszeréből következően az elégtételadás felróhatóságtól független szankció, amely – a jogkövetkezmény megszövegezésére is figyelemmel – a sérelmet szenvedett fél javára erkölcsi elégtételt jelent, jellemzően nyilatkozat megtételével (Legfelsőbb Bíróság Pfv.IV.20.419/2006. – megjelent: BH2006. 318.). A felperesre az alperes több, részben általa is ismert személy előtt tett megalázó, őt súlyosan hátrányosan megítélő kijelentéseket, melynek erkölcsi jóvátétele indokolt.

[26] Az elsőfokú bíróság helytállóan mutatott arra rá, hogy a felperest ért hátrány kompenzálására, a felróhatóság mértékéhez igazodóan sérelemdíjra sérelemdíj megítélése indokolt, és ennek mértéke tekintetében sem tévedett [Ptk. 2:52. § (1) – (3) bekezdései]. Az ítéltábla hangsúlyozza, a felszámolási vagyron megóvásához kapcsolódó felszámolóbiztosítási felelősség nem tekinthető az alperes javára értékelendő körülménynek. A felszámolóbiztosítástól elvárható, az e tisztséghez fűződő társadalmi elvárás, hogy tevékenysége során mások

személyiségi jogait ne sértse. Megjegyzendő az is, hogy a felperes kifogásolható, azonnali és méltányolható indulatot kiváltó magatartást az alperessel szemben az adott helyen és időpontban nem tanúsított, s különös jelentősége van annak, hogy az alperes a sérelmezett kifejezéseket több, nagyrészt a felperest ismerő ember előtt tette. Az alperes magatartása nem tekinthető vétlennek. A felróhatóság enyhébb fokát megalapozó gondatlanság sem állapítható meg: nyilvánvaló, hogy az alperes szándékosan fogalmazta meg a becsületsértő kifejezéseket.

A felperes ismételt jogérvényesítésére tekintettel nem helytálló az az érvelés sem, hogy a jogsértés óta eltelt hosszabb idő indokolná a sérelemdíj mellőzését vagy csökkentését. A fellebbezésben a sérelemdíj mértékével kapcsolatban a felperes oldalán figyelembe venni kért körülmények egyrészt nem igazoltak, másrészt az alperes nem is tett értékelhető előadást arra nézve, hogy a személyiségi jogsértést elszenvedő életkora, tapasztalata, „sérelemtűrő képessége” alatt mit ért. Az bizonyosan megállapítható, hogy a becsületsértés megállapíthatósága esetén a sérelmet szenvedett fél életkorának a jelen perben nincs jelentősége, mint ahogy az is, az alperes által vélelmezett „sérelemtűrő képesség” a felperesnél sem jelentette azt, hogy a becsületsértő kifejezések használatát tolerálja: éppen ezért indította meg az előzményi pert és a jelen eljárást.

[27] Mindezek alapján az ítéltábla a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

[28] Az elsőfokú bíróság helyesen határozta meg a pertárgy értékét. A korábbi bírói gyakorlat az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39. § (1) bekezdésének korabeli megszövegezésére figyelemmel a személyiségi jogi perekben a fizetendő illetéket úgy számolta, hogy az azonos tényállásbeli alapon előterjesztett igényeket lényegében egy kereseti kérelemnek tekintette és a felróhatóságtól nem függő (objektív) jogkövetkezmények esetén az illetékalap többszörözhetőségének tilalmát kimondva a meghatározható és a meg nem határozható illetékalap közül a magasabbat figyelembe véve a beolvadás elve alapján határozta meg a fizetendő első- és másodfokú eljárási illeték összegét.

[29] Az Itv. 39. § (1) bekezdését a 2019. évi LXXXI. törvény 1. §-a módosította, a módosult jogszabályi rendelkezés peres eljárásba a per tárgyának értékét tekinti az illeték megfizetésének alapjául a korábbi eljárás tárgyának értéke helyett. Ebből, valamint a Pp-nek a már hivatkozott háromtagú keresetfogalmából az következik, hogy a továbbiakban az ítéltábla álláspontja szerint az EBH 1999/94. számú döntésében, valamint a CKOT 2018. június 20. és 21. napi 41. állásfoglalásában írtak már nem irányadók: a személyiségi jogsértés megállapítása és a további jogkövetkezmények alkalmazása iránti perekben valamennyi halmazatban előterjesztett kereseti kérelem önálló illetékalapot képez, s az így kumulált illetékalapra figyelemmel kell megállapítani mind az első-, mind a másodfokú eljárásban a pereszes fél által fizetendő illetéket. Ennek megfelelően a másodfokú eljárás feljegyzett illetéke 140.000,- Ft, melynek megfizetésére a Pp. 363. § és 102. § (1) bekezdés alapján a pereszes alperes köteles.

[30] Az ítéltábla a Pp. 83. § (1) bekezdés alapján kötelezte az eredménytelenül fellebbező alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 19.050 forint másodfokú perköltséget. Ez az összeg a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3), (5) és (6) bekezdései, továbbá 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított, az általános forgalmi adót is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

Győri Ítéltábla
II/SZ.Pf.20.161/2023/7

9

Győr, 2024. január 25.

dr. Szalay Róbert sk.
sk.

dr. Szabó Péter sk.

dr. Mészáros Zsolt

a tanács elnöke

előadó bíró

bíró